

Rozwijanie talentów

u dzieci

Każdy rodzic marzy o tym, żeby jego

dziecko osiągnęło życiowy sukces. Wielu z nich stara się więc zapewnić uczestnictwo swojej pociechy w jak największej ilości zajęć i aktywności po to, aby mogła ona odkryć swoje talenty i predyspozycje, które z założenia miałyby być fundamentem przyszłych osiągnięć zawodowych.

Niestety posiadanie zdolności w określonym obszarze wcale nie gwarantuje tego, że dziecko rozwinie w pełni swój potencjał. Ogromną rolę w tym czy talent będzie w przyszłości wykorzystany czy nie, pełni wewnętrzna motywacja, poczucie własnej wartości i cechy indywidualne człowieka.

Przykładowo - sześciolatek, który świetnie radzi sobie z recytowaniem wierszy nie chce występować publicznie, bo się wstydzi. Choć jego aktorski talent można by rozwijać w kolejnych latach edukacji i spowodować sukcesy artystyczne w dorosłym życiu, to jednak znaczącą rolę odgrywa tu nie tyle zdolność recytowania tekstu co pokonanie nadmiernego wstydu w sytuacjach społecznej ekspozycji. Możliwe, że działania niwelujące stres przed publicznością, w drodze odpowiednich oddziaływań wychowawczych można będzie

z czasem zredukować, ale możliwe jest również, że rozwijające się cechy indywidualne osobowości dziecka wcale nie będą temu sprzyjać.

Jak wspierać dziecko w rozwijaniu jego własnego potencjału tak, aby robić to mądrze?

Wiek dziecka a rozwój talentu

Na pewno każdy z nas w rozmowach z innymi znajomymi rodzicami słyszał słowa pochwał dotyczące ich dzieci **w wieku przedszkolnym**, jakie to one zdolne, umieją czytać, liczyć, śpiewać i tańczyć. Zdecydowanie, rodzice mają prawo być zadowoleni, gdyż prawidłowością u dzieci do lat sześciu jest wszechstronny rozwój zainteresowań i predyspozycji. Dopiero od szóstego roku życia pojawiają się pierwsze symptomy ukierunkowanych zdolności. Dziecko zaczyna świadomie decydować o rodzaju i formie zabawy czy też własnej aktywności. Pamiętajmy o istotnej roli wszechstronnego rozwoju

dziecka. Pocięcha poza przykładowym budowaniem z klocków, powinna funkcjonować w środowisku, w którym właściwie rozwiną się jego relacje społeczne i zdrowotne, np.: poprzez zabawę na świeżym powietrzu.

Okres wczesnoszkolny jest fundamentem rozwoju zdolności dziecka – wtedy ujawniają się różne uzdolnienia i talenty takie jak np. artystyczne, twórcze, muzyczne, aktorskie, przywódcze, pisarskie, matematyczne czy naukowe. Jest to najkorzystniejszy z punktu widzenia przyszłości dziecka okres edukacyjny, w którym również rozwój powinien być wszechstronny i harmonijny. Zakłócenia w jednej dziedzinie mogą powodować ograniczenia w pozostałych – nie jest wskazana wczesna specjalizacja – praca tylko w jednym obsza-

rze! Wyobraźmy sobie ośmiolatka, który większą część tygodnia po lekcjach trenuje piłkę nożną. Mając tak napięty grafik dnia, chłopiec nie ma czasu na skrupulatne wykonanie obowiązków szkolnych, nie mówiąc o budowaniu relacji z kolegami. Potrzebuje też jak każde dziecko czasu spędzonego z rodzicami, tak by móc poczuć się kochanym i bezpiecznym. To właśnie relacje z najbliższymi sprzyjają rozwijaniu jego talentu. Nic nie zastąpi postawy rodzica pełnej wsparcia, inspirującej i zachęcającej do rozwijania predyspozycji najmłodszych.

U uczniów **klas starszych obserwujemy** rozkwit możliwości intelektualnych. Powoli krystalizują się ich talenty, zaczynają być samodzielni, chcą dążyć to pogłębienia wiedzy

i umiejętności w różnych wybranych przez siebie dziedzinach.

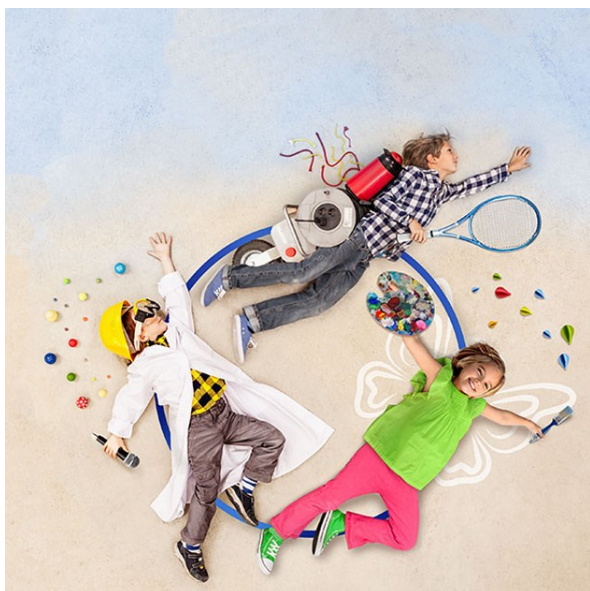
Istotna na tym etapie rozwoju talentów i predyspozycji jest dojrzała, pełna samodzielności postawa ucznia.

Dzięki niej nastolatki będą czuli, że ich sukcesy zależą tylko od nich,

a widząc pozytywne efekty swoich działań, będą czuć większą motywację do ich wykonywania. Dojrzała postawa ucznia pozwoli mu również na właściwą organizację dnia, tak, aby wypełniał swoje obowiązki i miał czas na rozwijanie swojego talentu.

Pamiętajmy o tym, że talent dziecka wcale nie musi być marzeniem rodzica. Nie odmawiamy dzieciom prawa do rozwoju w zgodzie ze sobą. Bądźmy uważni i wrażliwi na ich potrzeby. Pozwalajmy im się uczyć, próbować i eksperymentować.

Przed każdym rodzicem stoi ogromne wyzwanie wychowania szczęśliwego, kochanego i świadomego swoich mocnych stron dziecka. Spróbujmy pokazać dziecku wiele możliwości i wspierajmy w rozwoju tych obszarów, w których ono czuje się najlepiej. Nie bez kozery w społeczeństwie funkcjonuje powiedzenie Konfucjusza:

“Wybierz pracę, którą kochasz,
a nie będziesz musiał pracować nawet przez jeden dzień
w swoim życiu”.

Opracowanie: mgr Sylwia Nowak—psycholog

